

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 23 januari 2020
CBE/JW 20.016
Zaaknummer 2019.303

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van, hierna te noemen appellant, tegen een besluit van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 8 november 2019, via het Complaints Service Point (CSP) ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (CBE) op 11 november 2019, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van de commissie van 29 oktober 2019.
2. Bij e-mailbericht van 14 november 2019 vraagt het CBE appellant om aanvullende informatie.
3. Bij e-mailbericht van 18 november wordt door appellant aanvullende informatie verstrekt.
4. Bij e-mailbericht van 18 november 2019 zendt het CBE het beroep van appellant door naar de commissie voor schikking en verweer. Tevens wordt appellant op de hoogte gebracht van deze doorzending.
5. Bij e-mailbericht van 19 december 2019 worden partijen uitgenodigd voor de openbare zitting van het CBE op maandag 13 januari 2020.
6. Bij e-mailbericht van 23 december 2019 wordt namens de examencommissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE. Op 7 januari 2020 wordt een afschrift van het verweerschrift aan appellant gestuurd.
7. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op maandag 13 januari 2020, waar appellant – na afmelding per e-mail op 13 januari 2020 om 08:36 uur – niet is verschenen. Namens de commissie is verschenen.

BEOORDELING

8. Ter toetsing ligt de vraag voor of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
9. Appellant is van mening dat het besluit dat de commissie heeft genomen op grond van de uitspraak van het CBE van 17 juli 2019 (19.096) onredelijk is en dat de door de commissie voorgestelde oplossingen geen recht doen aan het ten onrechte niet verleend hebben van 33% extra tentamentijd bij het hertentamen "European Tort Law" op 10 april 2019. Hij verzoekt het CBE om het beroep gegrond te verklaren.
10. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zij nog in de fase verkeert waarin met appellant naar een redelijke oplossing wordt gezocht en dat, zolang met appellant geen overeenstemming is bereikt over deze oplossing, er nog geen besluit is genomen. De commissie verzoekt het CBE om het beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Voorts geeft de commissie aan dat, hoewel het beroep van appellant door het CBE in voornoemde uitspraak gegrond is verklaard, de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand zijn gebleven. De voorliggende correspondentie is het gevolg van een door het CBE in zijn uitspraak van 17 juli 2019 opgenomen overweging ten overvloede. Het zoeken naar een oplossing is gestart uit welwillendheid van de commissie. De commissie heeft appellant hiertoe meerdere oplossingen geboden, te weten in ieder geval een extra (mondeling) tentamen voor dit vak en het maken van het reguliere eerste kans-tentamen in december 2019 met 33% extra tijd. In een gesprek op 5 december 2019 is door de commissie nogmaals gepoogd een minnelijke schikking te bereiken met appellant. Tijdens dit gesprek is afgesproken dat appellant uiterlijk op 16 december 2019 zou aangeven of hij één van de aangedragen oplossingen zou accepteren en zo niet, dat hij zelf een voor hem passende oplossing voor zou stellen. De commissie geeft aan dat appellant hier niet op heeft gereageerd. In het geval dat het CBE oordeelt dat het beroep ontvankelijk is, verzoekt de commissie het CBE om het beroep op grond van bovenstaande ongegrond te verklaren.

11. Met betrekking tot het niet verschijnen van appellant ter zitting merkt het CBE het volgende op. Naast de inhoud van de gewisselde stukken, maakt het verhandelde ter zitting onderdeel uit van de beoordeling door het CBE. Het niet in persoon of bij gemachtigde verschijnen ter zitting brengt het risico met zich mee dat uit de stukken door het CBE getrokken conclusies onweersproken blijven en derhalve als vaststaand, althans voor juist, door het CBE kunnen worden aangenomen. Appellant is tijdig en conform de procedure uitgenodigd voor deze zitting. Het CBE is van oordeel dat de behandeling van het beroep doorgang kon vinden en dat de door appellant op de zittingsdag om 08:36 uur via e-mail aangevoerde redenen voor verhindering onvoldoende zwaarwegend waren om de zitting op te schorten dan wel te verplaatsen.
12. Het CBE is van oordeel dat de e-mail die de commissie op 29 oktober 2019 aan appellant heeft gestuurd, aangemerkt dient te worden als besluit in de zin van artikel 1:3 Algemene wet bestuursrecht (Awb). De e-mail is gericht op een rechtsgevolg, te weten het verkrijgen van een extra mondeling tentamen dan wel extra tentamentijd bij het reguliere tentamen. Tegen een zodanig besluit van de commissie kan administratief beroep worden ingesteld, ook wanneer een rechtsmiddelclausule ontbreekt. Het beroep van appellant dient dan ook ontvankelijk te worden geacht.
13. Het CBE overweegt, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, als volgt.

Ingevolge artikel 7.61, lid 1, aanhef en onder e van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) is het CBE bevoegd ten aanzien van beroepen ingesteld tegen besluiten of beslissingen van examencommissies en examinatoren. Ingevolge lid 2 van dit artikel kan het beroep, wat openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 Awb, worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het CBE beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of de commissie in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Appellant heeft wegens persoonlijke omstandigheden (te weten ADHD) en op basis van een Advies Toewijzing Voorzieningen van het Disability Support Office, van de commissie een verlenging van 33% van de voor schriftelijke examens geldende toetstijd verkregen voor de duur van zijn studie. Bij het hertentamen "European Tort Law" (een *take home* tentamen) had de commissie appellant echter – naar oordeel van het CBE in zijn uitspraak van 17 juli 2019: ten onrechte – geen extra tentamentijd toegekend. Hoewel het CBE het beroep van appellant tegen het desbetreffende besluit gegrond heeft verklaard, bleven de rechtsgevolgen van het besluit in stand. Appellant had namelijk geen beroep ingesteld tegen de beoordeling van voornoemd tentamen, zodat dat besluit formele rechtskracht heeft gekregen.

Het CBE heeft voorts ten overvloede overwogen dat de commissie wordt aanbevolen in overleg met appellant tot een oplossing te komen die recht kan doen aan het ten onrechte niet verlenen van de 33% extra tentamentijd.

Het beroep van appellant is gericht tegen een besluit dat is genomen naar aanleiding van een overweging van het CBE die niet dragend is voor het dictum van zijn uitspraak van 17 juli 2019 (CBE 19.096). De commissie heeft de overweging ten overvloede in acht genomen door met appellant in gesprek te gaan over een passende oplossing die recht kan doen aan de ten onrechte niet verleende 33% extra tentamentijd voor het tentamen "European Tort Law". De aangedragen oplossingen, te weten een extra (mondeling) tentamen voor dit vak of het maken van het reguliere eerste kans-tentamen in december 2019 met 33% extra tijd, acht het CBE niet onredelijk. Dat appellant om hem moverende redenen geen gebruik heeft gemaakt van deze oplossingen, maar evenmin binnen de daarvoor gestelde termijn andere redelijke oplossingen heeft aangedragen, dient voor rekening van appellant te blijven. Voorts is het voor het CBE onduidelijk in hoeverre de door appellant aangedragen omstandigheid (zijn ADHD) hem heeft weerhouden om de aangedragen oplossingen – specifiek: de door de commissie geboden extra mondelinge kans – te accepteren. Evenmin heeft appellant op andere wijze aannemelijk gemaakt dat het bestreden besluit onredelijk is.

Op grond van bovenstaande is het CBE van oordeel dat de commissie in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen. Nu het CBE niet gebleken is van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt het als hieronder aangegeven.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant ongegrond; en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens bestaande uit:

in aanwezigheid van, secretaris, in vergadering bijeen op 13 januari 2020.

	Het College van Beroep voor de Examens,	
de secretaris,		de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

- c.c.
- partijen
 - leden en plv. leden CBE
 - examencommissies UM

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht van dit college bedraagt 47 Euro.